

16 Οκτωβρίου, 1996

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΤΑΛΛΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΛΙΜΕΝΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 475/95)

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Διαθεσιμότητα — Τερματισμός — Δεν συνιστά ανάκληση — Το έννομο συμφέρον προσβολής της απόφασης περί διαθεσιμότητας υπαλλήλου διατηρείται και μετά τον τερματισμό της και ανεξάρτητα από το αν υπάρχουν υλικές ζημιές.

10 Διοικητικό Δίκαιο — Δημόσιο συμφέρον — Επίκλησή του στην έκδοση δυσμενών διοικητικών πράξεων — Η περίπτωση θέσεως υπαλλήλου σε διαθεσιμότητα για λόγους δημοσίου συμφέροντος — Το δημόσιο συμφέρον επιβάλλεται να εξειδικεύεται — Συνέπειες — Νομολογία.

[Πέραν των ανωτέρω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβά-
ζεται ως σύνολο].

15 Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.
Αναφερόμενες υποθέσεις:

Στεφανίδης και Άλλοι v. Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 367,

20 Σκαρπάρης v. Δημοκρατίας κ.ά. (1993) 4 Α.Α.Δ. 476.

Προσφυγή.

25 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής Λιμένων με την οποία τέθηκε σε διαθεσιμότητα ο Αιτητής μέχρι τη συμπλήρωση

υπόθεσης για την οποία διεξάγεται αστυνομική έρευνα.

A. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

A. Λυκούργου για Τ. Παπαδόπουλο, για την Καθ' ης η αίτηση.

5

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή ζητείται η ακύρωση της απόφασης της Αρχής Λιμένων Κύπρου (ΑΛΚ) ημερομηνίας 10.3.1995 με την οποία ο αιτητής τέθηκε σε διαθεσιμότητα από τις 13.3.1995 μέχρι την συμπλήρωση υπόθεσης για την οποία διεξήγεται αστυνομική έρευνα, σε σχέση με ισχυριζόμενη εμπλοκή του αιτητή σε ποινικό αδίκημα.

10

15

Τα γεγονότα της υπόθεσης αποτελούν κοινό έδαφος και είναι σε συντομία τα ακόλουθα:

Με επιστολή του ημερομηνίας 20.2.95 ο Αστυνομικός Διευθυντής Λεμεσού πληροφόρησε την ΑΛΚ ότι είχε καταγγελαθεί κλοπή, στην οποία εφέροντο αναμειγμένοι ο αιτητής, Ανώτερος Λιμενικός Λειτουργός, και ένας άλλος Λιμενικός Λειτουργός. Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΑΛΚ αφού ζήτησε την γνωμάτευση των νομικών του συμβούλων και πληροφορήθηκε περαιτέρω από την αστυνομία ότι ο μεν αιτητής κατηγορήθηκε για κλεπταποδοχή, ο δε άλλος υπάλληλος για κλοπή, αποφάσισε σε συνεδρία ημερομηνίας 9.3.95 να θέσει σε διαθεσιμότητα και τους δυο. Ο αιτητής πληροφορήθηκε το γεγονός αυτό με επιστολή της ΑΛΚ ημερομηνίας 10.3.95, την οποία παραθέτω αυτούσια:

20

25

30

“Κύριε,

Έχω εντολή να σας πληροφορήσω ότι, επειδή έχει αρχίσει αστυνομική έρευνα εναντίον σας με σκοπό τη δίωξή σας για ποινικό αδίκημα, η Αρχή αποφάσισε, για το δημόσιο συμφέρον, να σας θέσει σε διαθεσιμότητα, από τις 13.3.1995 ως την τελική συμπλήρωση της υπόθεσης.

35

2. Σχετικά θα ήθελα να σας πληροφορήσω ότι, στη διάρκεια της περιόδου της διαθεσιμότητάς σας, η Αρχή σας επιτρέπει να παίρνετε τα τρία τέταρτα των απολαβών της θέσης σας.”

40

Στη συνέχεια η ΑΛΚ ζήτησε να πληροφορηθεί από την αστυνομία την εξέλιξη της υπόθεσης. Με επιστολή ημερομηνίας 20.5.95 ο

Αστυνομικός Διευθυντής Λεμεσού πληροφόρησε την ΑΛΚ ότι η μαρτυρία εναντίον του αιτητή δεν δικαιολογούσε την ποινική δίωξη του. Κατόπιν τούτου το Διοικητικό Συμβούλιο της ΑΛΚ σε συνεδρία του ημερομηνίας 22.5.95 αποφάσισε να τερματίσει τη διαθεσιμότητα του αιτητή και τον πληροφόρησε σχετικά με επιστολή ημερομηνίας 23.5.95 (παράρτημα Μ) την οποία παραθέτω:

“Κύριε,

10 Αναφορικά με την ταυτάριθμη επιστολή μου της 10.3.1995, θα ήθελα να επιβεβαιώσω την προφορική μου ειδοποίηση ότι η Αρχή αποφάσισε να τερματιστεί η διαθεσιμότητά σας από σήμερα και να σας επιστραφεί ολόκληρο το ποσό των απολαβών που θα epαίρνετε αν δεν είχατε τεθεί σε διαθεσιμότητα. Ως εκ
15 τούτου, όπως έχετε ήδη ειδοποιηθεί, επανέρχεστε στα καθήκοντά σας αμέσως.”

Εν τω μεταξύ όμως στις 9.5.95 δηλαδή πριν από τον τερματισμό της διαθεσιμότητας είχε καταχωρηθεί η παρούσα προσφυγή.
20 Είναι αυτό το γεγονός που οδήγησε την ΑΛΚ στην ένστασή της να προβάλει σαν προδικαστική ένσταση τον ισχυρισμό ότι ο αιτητής στερείται πλέον ενεστώτος και ζημιωθέντος εννόμου συμφέροντος, νοουμένου ότι μετά την καταχώρηση της προσφυγής η διαθεσιμότητα τερματίστηκε και οι παρακρατηθείσες απολαβές του
25 αιτητή του επεστράφησαν.

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση ισχυρίζεται ότι στην ουσία της η απόφαση της ΑΛΚ ήταν καθόλα νόμιμη.

30 Όσον αφορά την προδικαστική ένσταση ο δικηγόρος της ΑΛΚ στη γραπτή αγόρευσή του επισημαίνει ότι το αντικείμενο της υπόθεσης έχει ήδη εκλείψει και δεν υπάρχουν υλικές ζημιές για τις οποίες χρειάζεται ακυρωτική απόφαση ώστε να αποζημιωθεί ο αιτητής.

35 Η θέση του δικηγόρου του αιτητή στην προδικαστική ένσταση είναι ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ανακλήθηκε με την μετέπειτα απόφαση αλλά απλώς τερματίστηκε σαν αποτέλεσμα η απόφαση ίσχυσε για ορισμένο χρονικό διάστημα και δημιούργησε έννομες συνέπειες για τον αιτητή που μόνο με ακύρωση μπορούν να εξαλειφθούν, ασχέτως αν ο αιτητής δεν υπέστη συγκεκριμένη υλική ζημιά.

Συμφωνώ με τη θέση του δικηγόρου του αιτητή ότι η προδικα-

στική ένσταση δεν ευσταθεί και την απορρίπτω. Σχετική είναι η απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Paiyiatas v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1239.

Όσον αφορά την ουσία της υπόθεσης η πρώτη εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή είναι ότι η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΑΛΚ δεν ελήφθη νόμιμα αφού σύμφωνα με το νόμο 33/67, που εφαρμόζεται κατ' αναλογία, η απόφαση για διαθεσιμότητα δυνάμει του άρθρου 84 λαμβάνεται όχι με πρωτοβουλία του Διοικητικού Συμβουλίου αλλά με πρόταση του Γενικού Διευθυντή, που είναι η αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 17 του νόμου.

Η δικηγόρος της ΑΛΚ αρνείται ότι έχει εφαρμογή το άρθρο 17 του νόμου και ισχυρίζεται ότι εφαρμόζεται μόνο το άρθρο 84 που δεν καθορίζει τέτοια διαδικασία.

Το βασικό επιχείρημα του δικηγόρου του αιτητή για την ακύρωση της επίδικης απόφασης είναι ότι η απόφαση για διαθεσιμότητα του αιτητή για λόγους δημοσίου συμφέροντος πρέπει να εξειδικεύει το δημόσιο συμφέρο που επικαλείται. Στην προκείμενη περίπτωση η ΑΛΚ επικαλέσθηκε γενικά το δημόσιο συμφέρον, χωρίς να το εξειδικεύει. Το επιχείρημα αυτό του αιτητή παραμένει ουσιαστικά αναπάντητο από τους καθ' ων η αίτηση.

Είμαι της γνώμης ότι η παράλειψη προσδιορισμού του δημοσίου συμφέροντος με επίκληση του οποίου αποφασίστηκε η διαθεσιμότητα του αιτητή πλήττει καίρια την επίδικη απόφαση. Σχετική είναι η απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην *Στεφανίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1993) 3 Α.Α.Δ. 367, όπου αναφέρονται τα ακόλουθα στη σελίδα 388:

“Είναι καθιερωμένη αρχή ότι απλή επίκληση του δημοσίου συμφέροντος δεν αποτελεί αιτιολογία. Αν πρόκειται η επίκληση του δημοσίου συμφέροντος να προσφέρει στήριξη σε μία διοικητική ενέργεια θα πρέπει να συγκεκριμενοποιείται με αναφορά σε περιστατικά, έτσι που να αποκτά το απαραίτητο περιεχόμενο που θα αποκαλύπτει το συλλογισμό και θα επιτρέπει το δικαστικό έλεγχο. Η εξειδίκευση του δημοσίου συμφέροντος επιβάλλεται από της πλευράς της προστασίας του ατομικού συμφέροντος του επηρεαζομένου. (Βλέπε απόφαση Ολομέλειας στην Αναθεωρητική Έφεση αρ. 941 *Νεόφυτος Παπαγεωργίου ν. Δημοκρατίας* η απόφαση δόθηκε στις 10 Απριλίου 1990. Σχετικές επίσης είναι, η προσφυγή αρ. 263/93 *Ανδρέας Σκαρπάρης*

ν. *Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας* η απόφαση δόθηκε στις 5 Μαρτίου 1993, όπως και η απόφαση της Ολομέλειας στην Αναθεωρητική Έφεση αρ. 800 *Φωκάς ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 114”.

5

Στην *Ανδρέας Σκαρπάρης ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 476 αναφέρονται τα ακόλουθα:

10 “Το δημόσιο συμφέρον, που αποτελεί το γνώμονα και στις δύο περιπτώσεις, είναι έννοια της οποίας το περιεχόμενο πρέπει σε κάθε περίπτωση να εξειδικεύεται. Αν πρόκειται η επίκλησή του να προσφέρει τη στήριξη διοικητικής ενέργειας, θα πρέπει να συγκεκριμενοποιείται με αναφορά στα περιστατικά έτσι που να αποκτά το απαραίτητο περιεχόμενο που θα αποκαλύπτει το
15 συλλογισμό και θα επιτρέπει το δικαστικό έλεγχο. Η κατάληξη πως ορισμένη απόφαση εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον, αποτελεί συμπέρασμα που προϋποθέτει την ύπαρξη δεδομένων πάνω στη βάση των οποίων εξάγεται. (Βλ. Μιχ. Δ. Στασινόπουλος -Δίκαιο των Διοικητικών Πράξεων Ανατ. 1982, σελ. 335 - 336, Δαγτόγλου - Γενικό Διοικητικό Δίκαιο Β΄ έκδοση σελ. 120, παράγρ. 343, *Kazamias v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 239, *Adamides v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 343).

25 Για τους πιο πάνω λόγους η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει. Καμιά διαταγή για έξοδα.